

**Az alapeljárás felei**

Felperes: Gebhard Stark

Alperes: D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés**

Úgy kell-e értelmezni a 87/344/EGK irányelv<sup>(1)</sup> 4. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes a Versicherungsvertragsgesetz (a biztosítási szerződésekről szóló osztrák törvény, a továbbiakban: VersVG) 158k. §-ának (2) bekezdése, illetve az azon alapuló, a jogvédelmi biztosítást nyújtó biztosító általános biztosítási feltételeiben foglalt kikötés, amely szerint a biztosítási szerződésben kiköthető, hogy a biztosított bírósági vagy közigazgatási eljárásban történő képviselőre csak olyan képviselőre hivatásszerűen jogosult személyeket választhat, akik a lefolytatandó bírósági vagy közigazgatási eljárásra első fokon illetékességgel rendelkező bíróság vagy közigazgatási hatóság székhelyén rendelkeznek irodával?

(<sup>1</sup>) A jogvédelmi biztosítással kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1987. június 22-i 87/344/EGK tanácsi irányelv (HL L 185, 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 187. o.)

**A Landesarbeitsgericht Köln (Németország) által 2010. június 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Land Nordrhein-Westfalen kontra Melanie Klinz**

(C-312/10. sz. ügy)

(2010/C 274/04)

Az eljárás nyelve: német

**A kérdést előterjesztő bíróság**

Landesarbeitsgericht Köln

**Az alapeljárás felei**

Felperes: Land Nordrhein-Westfalen

Alperes: Melanie Klinz

**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések****Első kérdés**

- a) Összeegyeztethető-e az 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv<sup>(1)</sup> mellékletében foglalt, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának értelmével és céljával, hogy ha annak jogi vizsgálata során, hogy egyedi esetekben egy határozott idejű megújításról szóló szerződés indokolható-e a keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának a) alpontja értelmében vett objektív okokkal, kizárólag az e megújításról szóló szerződés megkötésének időpontjában fennálló körülményeket veszik figyelembe, tekintet nélkül arra, hogy hány határozott idejű szerződés előzte meg ezt a szerződést, vagy
- b) megköveteli-e a keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontja a) alpontjának a visszaélésszerű lánc-munkaszerződések megakadályozásában rejlő értelme és célja, hogy annál szigorúbb feltételeket támasszanak az „objektív okkal” szemben, minél több egymást követő határozott idejű munkaszerződés előzte meg a jelen vizsgálat tárgyát képező szerződést, illetve minél hosszabb volt az az időszak, amely alatt az érintett munkavállalót előzőleg több egymást követő határozott idejű szerződés alapján foglalkoztatták?

**Második kérdés**

Ellentétes-e a határozott idejű munkaszerződésekről szóló keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontjával egy olyan nemzeti jogi rendelkezés alkalmazása, mint a TzBfG (a részmunkaidős és a határozott idejű foglalkoztatásról szóló német törvény) 14. §-a (1) bekezdése második mondatának 7. pontja, amely az egymást követő határozott idejű munkaszerződéseket csak a közszolgálatban indokolja azzal az „objektív okkal”, hogy a munkavállalót határozott ideig tartó munkára szánt költségvetési forrásból javadalmazták, míg a magánszektor munkáltatói esetében az ilyen gazdasági okokat nem ismerik el „objektív okként”?

**Harmadik kérdés**

- a) Összhangban áll-e a második kérdésben említett, határozott időtartamra vonatkozó rendelkezés (jelen esetben a TzBfG 14. §-a (1) bekezdése második mondatának 7. pontja) a keretmegállapodással akkor, ha az a költségvetési jogi szabály, amelyre a TzBfG 14. §-a (1) bekezdése második mondatának 7. pontja hivatkozik, kellő pontossággal meghatározza a határozott idő kikötésének célját, amely elsősorban a szóban forgó tevékenységtől és gyakorlásának feltételeitől függ (lásd a Bíróság C-212/04. sz. Adelener-ügyben 2006. július 4-én hozott ítélete összefoglalásának 2. pontját)?

Ha a harmadik kérdés a) pontjában foglalt kérdésre igenlő válasz adandó:

b) Ilyen kellően pontos célnak tekinthető-e az, ha a költségvetési törvény — mint jelen esetben a 2004/05. HG NRW (Nordrhein-Westfalen tartomány 2004/05-ös évre vonatkozó költségvetési törvénye) 7. §-ának (3) bekezdése — pusztán azt rögzíti, hogy a költségvetési forrásokat a „kisegítő munkaerőként” végzett határozott idejű tevékenységre kell fordítani?

Ha a harmadik kérdés b) pontjában foglalt kérdésre igenlő válasz adandó:

c) Arra az esetre is vonatkozik-e ez, ha a „kisegítő munkaerő” által végzett tevékenység alatt ebben az értelemben nemcsak azt a tevékenységet kell érteni, amelyet vagy az átmenetileg megnövekedett munkamennyiség ellátására fordítanak, vagy amellyel az átmenetileg kieső állandó munkaerő-állományt helyettesítik, hanem a „kisegítő munkaerő” fogalmát már az az eset is kimeríti, amikor a munkavállalót abból a költségvetési forrásból díjazják, amely az ugyanazon a munkahelyen dolgozó állandó munkaerő-állomány átmeneti kiesésével szabadult fel, jóllehet a „kisegítő munkaerő” a munkáltató folyamatosan jelentkező tartós szükségletét kielégítő és a kieső állandó munkaerő-állomány tevékenységével tartalmi kapcsolatban nem álló tevékenységet végez, vagy

d) a „kisegítő munkaerő” fogalmának a harmadik kérdés c) pontjában foglalt kérdésben ismertetett értelmezése ellentmond a határozott idejű munkaszerződésekről szóló keretmegállapodás visszaélészerű lánc-munkaszerződések megakadályozásában rejlő értelmének és céljának, illetve az Angelidaki-ügyben felállított azon alapelvnek (a Bíróság C-378/07-C-380/07. sz. egyesített ügyekben 2009. április 23-án hozott ítélete összefoglalásának 2. pontja), mely szerint a határozott idejű munkaszerződésekről szóló keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának a) alpontjával ellentétes, ha valamely nemzeti szabályozást oly módon alkalmaznak, „hogy a közszektorban az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések megújítása az említett szakasz értelmében vett »objektív okokkal« igazoltnak tekinthető csupán azért, mert e szerződések olyan jogi rendelkezéseken alapulnak, amelyek megengedik azok megújítását bizonyos átmeneti szükségletek kielégítése céljából, valójában azonban az említett szükségletek állandóak és tartósak”?

#### Negyedik kérdés

Megsérti-e a tagállam a határozott idejű munkaszerződésekről szóló keretmegállapodás 8. szakaszának 3. pontját, ha az 1999/70/EK irányelvet a nemzeti jogba átültető törvényben általánosságban az egész közszolgálat vonatkozásában a határozott idő megállapítására vonatkozó — a második kérdésben ismertetethez hasonló — olyan költségvetési jogi okot vezet be, amely a nemzeti jogban hasonló formában a 1999/70/EK irányelv elfogadása előtt csak a közszolgálat egy kisebb részte-

rülete (a felsőfokú oktatás) vonatkozásában létezett? Azzal az eredménnyel jár-e az ilyen jogsértés, hogy a nemzeti rendelkezés a továbbiakban nem alkalmazható?

(<sup>1</sup>) HL L 175, 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

#### A Landesarbeitsgericht Köln (Németország) által 2010. június 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Land Nordrhein-Westfalen kontra Sylvia Jansen

(C-313/10. sz. ügy)

(2010/C 274/05)

Az eljárás nyelve: német

#### A kérdést előterjesztő bíróság

Landesarbeitsgericht Köln

#### Az alapeljárás felei

Felperes: Land Nordrhein-Westfalen

Alperes: Sylvia Jansen

#### Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

##### Első kérdés

a) Összeegyeztethető-e az 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (<sup>1</sup>) mellékletében foglalt, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának értelmével és céljával, hogy ha annak jogi vizsgálata során, hogy egyedi esetekben egy határozott idejű megújításról szóló szerződés indokolható-e a keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának a) alpontja értelmében vett objektív okokkal, kizárólag az e megújításról szóló szerződés megkötésének időpontjában fennálló körülményeket veszik figyelembe, tekintet nélkül arra, hogy hány határozott idejű szerződés előzte meg ezt a szerződést, vagy

b) megköveteli-e a keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontja a) alpontjának a visszaélészerű lánc-munkaszerződések megakadályozásában rejlő értelme és célja, hogy annál szigorúbb feltételeket támasszanak az „objektív okkal” szemben, minél több egymást követő határozott idejű munkaszerződés előzte meg a jelen vizsgálat tárgyát képező szerződést, illetve minél hosszabb volt az az időszak, amely alatt az érintett munkavállalót előzőleg több egymást követő határozott idejű szerződés alapján foglalkoztatták?